

1.

Iod-hé-vau-hé

Tot és el mar.
El mar no s'esgota.

El núvol difús
concreta la gota
El doll, omple el toll
del toll passa al riu
El riu la porta al mar.

El mar no s'esgota
i torna a començar.

Tot és el mar
El mar no s'esgota

El núvol no és gota
La gota no és doll
El doll no és un toll
El toll no és un riu
El riu no és el mar

El mar no s'esgota
Perquè és riu, doll i toll
núvol i gota.

I torna a començar.

2.

Tot es efímer

Les coses duren un temps
i complert el seu destí
sempre deixen d'existir.

Tot és efímer. Tot?

Les petjades a la sorra
l'onada esborra.
Diuen d'on véns
però no on vas.
Així doncs,
trepitja fort on estàs.

Noms, il·lusions, desitjos
escrits al cim d'una duna,
de moment agafen forma.
Són com pentinats postissos
que el vent del desert transforma
i després allunya.

Com una soca d'olivera al foc
cents d'anys d'història s'acaben.
Amors, angoixes del passat
viscudes al seu costat.

Poc a poc, lentament,
amb la flama canviant ,
(tant de color com de forma,)
tota la soca es transforma.

La flama es va esgotant
la brasa es torna cendra
i vola per no tornar.

Tot es efímer. Tot ?

Estem lligats a la sinya

Ets únic en la teva història,
ningú la pot viure per tu.
No sé si podràs transformar-la
en el transcurs d'aquest temps,
si això fos possible, només de tu depèn.

Som com cubs d'una sinya
que volta sense parar
fent ferides a l'aigua
intentant-la agafar.

Quan tu agafes la teva,
la meva ja ha passat,
per més voltes que donis
mai la podràs atrapar.

Ets únic en la teva història.
Però en tenim una en comú
estem tots lligats a la sinya
tant nosaltres com tu.

4.

L'univers

El Gran Mestre quan creava,
els daus estava tirant?
Era una cosa pensada,
estava improvisant?

El Big Bang va ser el Principi.
Quan tornarem a No Ser?
Es pot veure algun indici,
(estrelles blanques, forats negres)
del Final d'aquest procés?

L'univers s'està expandint,
la creació sempre endavant.
Qui són els que tenen raó?
Els pensadors creacionistes
o bé els darwinians?

A terra els homes subjectes,
presoners del seu "saber"
volen entendre el miracle
que els Grans Déus segur van fer.

És supèrbia, vanitat,
o en tenen necessitat?

Però tot el que ha passat,
segur que és veritat?

Imatges anys llum emeses,
vistes estrelles vermelles
ja són blanques com donzelles,
o forats negres, mai se sap.

I així seguim preguntant
quina és la realitat,
l'univers on vivim
o el que creiem que veiem
tot i estar-se transformant?

Doncs bé,
jo estic astorat.
I abans del Big Bang
Què?